

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. D., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanej **S., a.s.**, so sídlom v B., za účasti vedľajšieho účastníka Z., so sídlom v B., **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 Ct 20/2003, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2008 sp. zn. 2 Cdo 102/2008, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní **zastavuje.**

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. novembra 2007 sp. zn. 9 Co 109/2006 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 11. novembra 2005 č.k. 11 Ct 20/2003-104, ktorým súd prvého stupňa určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 13. augusta 2003 je neplatné a pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady mzdy sumu 402 914,70 Sk a náhradu trov konania v sume 62 888 Sk k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil i povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok v sume 20 145 Sk a vo zvyšku žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30. júna 2008 sp. zn. 2 Cdo 102/2008 dovolanie žalovaného odmietol. Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania.

Proti výroku tohto uznesenia dovolacieho súdu o trovách konania podal žalobca odvolanie. Namietal, že dovolací súd rozhodol nesprávne, keď mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal napriek tomu, že si ju vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného uplatnil.

Žalovaná a vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Ustanovenie § 103 O.s.p. ukladá súdu povinnosť kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak v konaní vyjde najavo taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p.). Ak ale ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne podmienky konania nevypočítava, z jeho ustanovení možno vyvodiť, že ide o súhrn vlastností tak na strane súdu, ako aj na strane účastníkov konania, ktoré musia byť splnené, aby sa dosiahol účel občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných procesných ustanovení. Na strane súdu ide o práva a povinnosti, aby ako orgán štátu mohol v tej-ktorej veci konať a vydať rozhodnutie. Takou vlastnosťou súdu je i jeho funkčná príslušnosť, v zmysle ktorej zákonodarca určuje, ktorý súd je príslušný konať a rozhodnúť o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 prvá veta O.s.p.).

Odvolanie je riadny opravný prostriedok, ktorý možno podať proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon pripúšťa. Občianske súdne konanie je dvojinštančné; riadny opravný prostriedok môže byť uplatnený len u jediného súdu vyššieho stupňa.

Funkčná príslušnosť súdov v druhom stupni súdneho konania je upravená tak, že o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov rozhodujú krajské sudy (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky potom rozhoduje už len o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov (§ 10a ods. 1 O.s.p.), o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 2 O.s.p.), o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov (§ 10a ods. 3 O.s.p.) a o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu, kde rozhoduje iný senát tohto súdu (§ 10a ods. 4 O.s.p.).

V predmetnej veci odvolanie smeruje proti rozhodnutiu (uzneseniu) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho (§ 10a ods. 1 O.s.p.). Platná právna úprava nedáva možnosť preskúmania rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho Najvyšším súdom Slovenskej republiky ani ako súdom odvolacím, ale ani ako súdom dovolacím, rozhodujúcim na základe dovolania účastníka konania.

Nakoľko z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný rozhodnúť o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní žalobcu zastavil (§ 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 104 ods. 1 O.s.p.).

Žalobca z procesného hľadiska zaviniť, že sa odvolacie konanie zastavilo, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky napriek tomu žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. marca 2009

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Klaudia Vrauková